REVISTA ȘCOLII MILITARE DE MAIȘTRI MILITARI A FORȚELOR NAVALE
„Amiral Ion Murgescu”

Numărul 9/2019

POSEIDON

Mai mult decât profesie, pasiune!

INTERVIU

Comandor Ionel PREDA:

„Noile generații de maiștri evoluează în pas cu societatea din care provin”

PE URMELE AMIRALULUI IOAN MURGESCU, LA ECOLE NAVALE DE BREST

DOSAR

„Mircea”- Veteranul valurilor, la 80 de ani

Cuprins

EDITORIAL
Metamorfoza lui Poseidon pag. 3

ACTUALITATE
Scafandrii de luptă, în vizită la viitorii maiştri militari de marină pag. 4
Ziua Mondială a Apei 2019 pag. 5
Elevi ai Şcolii Militare de Maiştri Militari a Forţelor Navale, premiaţi la TEHNONAV Junior pag. 5
Predare de ştafetă pag. 6
Şcoala Militară de Maiştri Militari a Forţelor Navale, o „şcoală altfel" pag. 6

ABSOLVIRE
Ceremonia de absolvire a promoţiei 2019 „Nicolae Bălcescu 200" pag. 7

INTERVIU
Comandor (r) ing. Ionel Preda: „Mi-am făcut doar datoria faţă de Marina Română" pag. 8

DOSAR
Nava-şcoală „Mircea" – 80 de ani în serviciul Forţelor Navale Române pag. 11
Ducem mai departe Spiritul lui Mircea pag. 12
NS „Mircea" – 80 de ani de instrucţie marinărească celebraţi, pe mare, între două destinaţii pag. 13
Testimonial: Elev cap. Ioana Bota spune povestea unei fete care a petrecut 94 de zile la bordul NS „Mircea" pag. 14
Pe urmele tânărului Ioan Murgescu la Ecole Navale de Brest pag. 16
Inedit: Vizită la baza de submarine din Brest pag, 17
Unitate în diversitate: Când pasiunile comune se transformă în limbaj universal pag. 18
Elevii militari intră în graţiile Zeului Neptun prin botezul marinăresc pag. 19

TRADIŢII MARINĂREŞTI
Sifleea – istoria de dincolo de legendă pag. 20

EVENIMENTE
„Cadet în Forţele Navale" pag. 22
Debut de an şcolar pentru 128 de viitori maiştri militari de marină pag. 22

EXPERIENŢE
Elevii militari, la exerciţiul tactic cu trageri de luptă „TOMIS 19.11.II" pag. 23

ECOLOGIE
De Ziua Internaţională a Mediului Marin, acţionăm pentru ape pag. 24

ZIUA ARMATEI ROMÂNIEI ÎN ŞCOLI
Stimulăm creativitatea copiilor cu ateliere de matelotaj pag. 25

JURĂMÂNT MILITAR
„Jur credinţă patriei mele, România" pag. 26

ŞTIINŢĂ
Sesiunea de comunicări ştiinţifice a elevilor pag. 27

PARADĂ MILITARĂ
101 ani de la Marea Unire, marcaţi, în pas de defilare, pe sub Arcul de Triumf pag. 28

GEST UMANITAR
Un strop de speranţă pentru o familie nevoiaşă pag.29
Donăm sânge de marinar pag. 29

GÂNDURI PENTRU SUFLET
„Unde se duc sentimentele ce nu au fost niciodată trăite?" pag. 30
„Am ochii îngheţaţi, stau pe mal şi te privesc" pag.30

Ştiu ce ai făcut astă vară pag. 31

POSEIDON
Mai mult decât profesie, pasiune!

Revista Şcolii Militare de Maiştri Militari a Forţelor Navale "Amiral Ion Murgescu"

Coordonator: Pcc. Cristina SÎMBETEANU;
Redactori: Elv. cap. Valentin NEAGU, Elv. cap. Daniel CHESOIU, Elv. cap. Ioana BOTA, Elv. cap. Sebastian DRÎNGU, Elv. frt. Andreea VINTILĂ
Foto: Cristina SÎMBETEANU, Bogdan DINU, Elv.cap. Valentin IACOB
Tehnoredactare: Cristina SÎMBETEANU

Metamorfoza lui POSEIDON

Dăm startul unei noi serii, îmbunătăţite, a revistei POSEIDON, cu un format nou, actual, adaptat vremurilor, care să ne definească fidel interesele şi personalitatea, pe scurt, aveţi în faţa dumneavoastră oglinda noilor generaţii de maiştri militari aflaţi la început de drum.

Pentru acest număr special, dacă îl putem numi aşa, am ales ca centru gravitaţional cel mai pregnant eveniment al anului 2019 şi anume marşul aniversar al navei-şcoală „Mircea". Veţi găsi în nucleul acestui număr un dosar dedicat periplului de 94 de zile de la Constanţa la Hamburg şi retur al elevilor militari din promoţia 2018-2020. V-am pregătit mărturii la rece, dar şi articole despre locuri şi situaţii inedite, aşa cum este, de exemplu, vizita la baza de submarine din Brest, un punct fierbinte în perioada celui de-Al Doilea Război Mondial, astăzi un loc puternic amprentat de istorie, dar ferit de ochii publicului.

O nouă filă din povestea noastră începe, aşadar, cu o călătorie iniţiatică. Vă invităm să ne redescoperiţi, să ne aflaţi principiile, idealurile, valorile şi preocupările. Într-o lume în care mulţi tineri de vârsta noastră visează să devină influenceri, noi alegem să inspirăm prin propriul exemplu.

Lectură plăcută,
Redacţia

Scafandrii de luptă, în vizită la viitorii maiştri militari de marină

***„Dacă ar fi uşor, oricine ar putea face!“* – aceasta este deviza luptătorilor din cadrul Forţelor pentru Operaţii Speciale.**

Pregătiţi să facă faţă celor mai dificile provocări pe uscat, în tenebrele adâncurilor, dar şi la altitudini ameţitoare, scafandrii Forţelor Navale pentru Operaţii Speciale au lăsat, marţi, 5 martie, de-o parte misterul care, de obicei, îi învăluie pe ei şi misiunile lor şi au venit să le vorbească viitorilor maiştri militari de marină despre provocările, oportunităţile şi frumuseţea profesiei de scafandru militar în trupele de elită ale Armatei României.

Elevii militari i-au ascultat cu atenţie, i-au privit cu admiraţie, pentru ca la finalul prezentării să-i poată asalta cu întrebări. Cu răbdarea şi profesionalismul care-i caracterizează, scafandrii de luptă le-au oferit detaliile paşilor de urmat pentru a deveni maiştri militari în Forţele Navale pentru Operaţii Speciale.

Viitorii maiştri militari, vizită de documentare în Portul Militar Mangalia

Elevii de anul II ai Şcolii Militare de Maiştri Militari a Forţelor Navale au mers, pe 28 martie, în vizită de documentare, în Portul Militar Mangalia, la Divizioanele 50 Corvete şi 150 Nave Purtătoare de Rachete.

Mai întâi, elevii au urcat la bordul Corvetei 264 „CAm. Eustaţiu Sebastian“, unde au vizitat punctele de luptă de la fiecare specialitate în parte: Timonerie, Artilerie navală, Arme sub apă, Radiolocaţie, Comunicaţii navale, Mecanică şi Electromecanică navală.

La fiecare punct de luptă, viitorii tehnicieni militari de marină au observat îndeaproape şi chiar au operat echipamentele specifice pe care le studiază în şcoală. Elevii au fost asistaţi de maiştri militari, care i-au ajutat să-şi îmbunătăţească bagajul de cunoştinţe.

Cea de-a doua navă gazdă de la Mangalia a fost NPR 190 „Lăstunul“, bastiment de luptă aflat în subordinea Divizionului 150 Nave Purtătoare de Rachete. La bordul acestei nave, elevii militari au observat o tehnică de propulsie diferită şi anume cea asigurată de turbine, fapt care le-a permis să facă o comparaţie cu tehnica clasică (motoare) văzută anterior la corvetă.

Conducerea celor două divizioane, precum şi echipajele navelor şi-au exprimat încântarea faţă de vizita elevilor şi au afirmat că speră ca, după absolvire, cei peste 50 de viitori maiştri militari de marină să aleagă să le devină colegi.

Eleve premiate de Liga Maiştrilor Militari de Marină cu bursa „M.m. Cătălin Rădoi“

Rezultatele meritorii la învăţătură vor fi întotdeauna răsplătite la Şcoala Militară de Maiştri Militari a Forţelor Navale.

Două eleve din anul I şi, respectiv, anul II au fost premiate, miercuri, 13 februarie, cu bursa „M.m. Cătălin Rădoi“. Distincţia se acordă semestrial de către Liga Maiştrilor Militari de Marină elevilor cu cele mai mari medii.

Pentru rezultatele deosebite obţinute la examenele de la finalul primului semestru din anul şcolar 2018-2019, premiul a mers la Elv. Ioana Marilena Bota, din anul I, cu media 9,23 şi la Elv. Cap. Aurelia Dumitrache, din anul II, specialitatea Radiolocaţie Navală, cu media 9.89.

Trei elevi ai Şcolii de Maiştri de Marină la “POSEIDON 19”

Trei elevi de anul II ai Şcolii Militare de Maiştri Militari a Forţelor Navale „Amiral Ion Murgescu“ s-au antrenat, în perioada 04-08 martie, împreună cu marinarii militari, în condiţii reale, pentru lupta contra minelor marine, în cadrul exerciţiului multinaţional naval “POSEIDON 19”.

Elevii de la specialităţile Arme sub apă, Comunicaţii navale – observare semnalizare şi Motoare şi maşini navale au petrecut cinci zile pe mare, la bordul dragorului maritim „Lt. Dimitrie Nicolescu“ (DM 29), unde, alături de tehnicieni militari cu experienţă, au putut pune în practică noţiunile învăţate la cursuri. Elevii militari au avut, aşadar, şansa de a experimenta la prima mână atribuţiile pe care le vor primi la nave, anul acesta, după finalizarea studiilor.

Ziua Mondială a Apei 2019

Atragem atenția asupra risipei de apă potabilă

***„Nu lăsăm pe nimeni în urmă“* este, tradițional, o deviză de solidaritate a militarilor. Sintagma a devenit și motto-ul de anul acesta al Zilei Mondiale a Apei, celebrată și la Constanța. Zece elevi de anul I ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu“ s-au alăturat, vineri, 22 martie, în calitate de voluntari, acțiunii de conștientizare „Dăm apă cu porția“, organizată de Comitetul Național Român pentru Drepturile Copilului filiala Constanța, în incinta unui hypermarket din oraș.**

Echipa de voluntari, din care au făcut parte și elevii militari, și-a imaginat că se află pe o navă în marș, la bordul căreia consumul de apă trebuie raționalizat. Astfel, voluntarii au împărțit fiecărui client al magazinului câte o sticlă cu apă, un gest simbolic pentru a atrage atenția asupra importanței exploatării responsabile a resurselor de apă potabilă de pe planetă. Ziua Internațională a Apei a fost marcată la Constanța în acest mod inedit pentru al nouălea an consecutiv. Acțiunea a fost primită de constănțeni cu surprindere, dar și cu entuziasm, majoritatea promițând că se vor gândi mai bine înainte de a mai irosi apa potabilă în viața de zi cu zi.

La nivel mondial, mesajul „Nu lăsăm pe nimeni în urmă“ face referire la dreptul natural al fiecărui om la resurse de apă potabilă. În anul 2019, pe glob încă trăiesc miliarde de persoane care nu au acces la apă potabilă. Grupuri compuse din migranți, refugiați, populații indigene și mulți alții sunt adesea marginalizate și se confruntă cu discriminarea atunci când vine vorba de acces la apă potabilă. În acest context, obiectivul Națiunilor Unite este ca, până în anul 2030, tot globul să aibă acces la resurse de apă potabilă, după cum se arată pe portalul www.worldwaterday.org.

Elevi ai Şcolii Militare de Maiştri Militari a Forţelor Navale, premiaţi la TEHNONAV JUNIOR 2019

Doi elevi de anul II ai Şcolii Militare de Maiştri Militari a Forţelor Navale „Amiral Ion Murgescu“, Aurelia Dumitrache (Radiolocaţie navală) şi Iulian-Orlando Vlase (Motoare şi instalaţii electrice) au obţinut, vineri, 5 aprilie, locul I şi locul II la Conferinţa Naţională a Studenţilor şi Elevilor în Domeniul Ştiinţelor Inginereşti „TEHNONAV JUNIOR“, eveniment organizat de Facultatea de Inginerie Mecanică, Industrială şi Maritimă din cadrul Universităţii „Ovidius“ din Constanţa.

Cei doi viitori marinari militari, sub coordonarea prof. Cpt.cdor Valentin Nae şi prof. Irina Pavel, au susţinut două lucrări practice la Secţiunea „Preambul Ingineresc“: prima lucrare s-a numit „Platformă de laborator pentru studiul circuitelor basculante“, iar cea de-a doua lucrare prezentată a fost „Sursa de tensiune stabilizată 0÷20 V; 1÷3 A“.

Efortul şi creativitatea elevilor militari au fost răsplătite, de asemenea, şi cu premiul I oferit de operatorul portuar Chimpex.

Aflată deja la ediţia a IX-a, Conferinţa TEHNONAV Junior promovează lucrări originale ale tinerilor cercetători care-şi desfăşoară activitatea în domeniul ştiinţelor inginereşti, precum şi ale elevilor interesaţi. Conferinţa încurajează cercetarea ştiinţifică ce contribuie la formarea profesională a viitorilor ingineri şi la lărgirea orizontului lor de cunoaştere.

PREDARE DE ŞTAFETĂ

Ceremonie specială, joi, 18 aprilie, la Şcoala Militară de Maiştri Militari a Forţelor Navale. Viitorii absolvenţi din anul II au predat cheia şcolii şi drapelul de luptă al subunităţii de elevi colegilor lor de anul I.

Festivitatea s-a desfăşurat în Aula şcolii, în prezenţa întregului batalion de elevi şi a personalului unităţii de învăţământ. În calitate de încheietor de an, Elv.plt.maj. Cristian Buhum i-a predat cheia şcolii succesorului său, Elv.cap. Marius Negulescu. Acestuia din urmă îi revine de acum onoarea şi responsabilitatea de a le purta de grijă şi de a fi un exemplu de verticalitate şi moralitate pentru colegii săi de anul I şi anul II deopotrivă.

Drapelul de identificare al batalionului de elevi are şi el de astăzi un nou gardian, Elv.frt. Alexandru Soare, care a primit simbolul de la predecesorul său, Elv.cap. Claudiu Trefil. Evenimentul de tradiţie în învăţământul militar a avut loc cu două zile înainte ca elevii de anul I să se ambarce la bordul Navei Şcoală „Mircea", care se pregăteşte de plecare în marşul de instrucţie anual.

Şcoala Militară de Maiştri Militari a Forţelor Navale, o „şcoală altfel"

Şcoala Militară de Maiştri Militari a Forţelor Navale a însemnat, miercuri, 10 aprilie, „Şcoala Altfel" pentru elevii de clasa a V-a, de la Şcoala Gimnazială nr. 37 din Constanţa.

Micuţii l-au avut ghid pe maistrul militar de comandă al unităţii, M.m.p. Laurenţiu Dragomir, care le-a prezentat de la sala de tradiţii a şcolii militare de maiştri de marină, până la cabinetele şi laboratoarele în care se formează viitorii marinari militari. Desigur, turul a fost însoţit şi de poveşti frumoase despre tradiţiile marinăreşti, misiunea şi specificul şcolii.

După ce au văzut cabinetul de Marinărie, unde au învăţat despre noduri marinăreşti, tipuri de nave militare şi nu numai, elevii de gimnaziu s-au declarat sincer impresionaţi. Noi le mulţumim pentru vizită şi îi aşteptăm în mareafamilie a Forţelor Navale în anii următori!

Ceremonie de absolvire a promoţiei 2019 „Nicolae Bălcescu 200"

Nostalgia finalului unei etape, atenuată de entuziasmul unui nou început extrem de promiţător sunt doar două dintre trăirile pe care cei 55 de absolvenţi ai promoţiei 2019 „Nicolae Bălcescu 200" a Şcolii Militare de Maiştri Militari a Forţelor Navale „Amiral Ion Murgescu" le-au avut miercuri, 31 iulie, la ceremonia de absolvire şi înaintare în grad.

În prezenţa şefului Statului Major al Forţelor Navale, Viceamiral dr. Alexandru Mîrşu, cei 55 de absolvenţi, dintre care patru fete, au primit primul grad din cariera militară, acela de maistru militar clasa a V-a şi, respectiv, agent.de poliţie.

Din această toamnă, 51 dintre absolvenţi vor fi încadraţi în unităţi ale Forţelor Navale Române, iar patru vor ocupa posturi în structuri ale Ministerului Afacerilor Interne, la Poliţia de Frontieră. Pentru prima dată în ultimul deceniu, ceremonia de absolvire s-a desfăşurat pe platoul Şcolii Militare de Maiştri Militari a Forţelor Navale. Bucuria şi emoţiile celor mai noi maiştri militari din marină au fost împărtăşite de cadre militare active sau în retragere, reprezentanţi ai autorităţilor locale, precum şi de rude şi de apropiaţi.

Comandor (r) dr. ing. Ionel PREDA:

„Mi-am făcut doar datoria față de Marina Română”

Orice tânăr aflat la începutul carierei are nevoie de un model sau de un mentor care să îi ghideze pașii în cariera pe care și-a ales-o. Elevii specializării Rachete navale și antiaeriene de la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale au găsit acest arhetip în persoana domnului comandor (r) ing. Ionel Preda. Cu o experiență de 45 de ani în Forțele Navale Române, dintre care mai mult de jumătate petrecuți la catedră, domnul profesor Preda este unul dintre cei mai îndrăgiți instructori ai noștri, iar totul se datorează calității deosebite a personalității sale, altruismului și devotamentului pe care îl arată zi de zi profesiei și nouă, viitorilor tehnicieni ai Marinei. Recent, meritele sale au fost recunoscute inclusiv de șeful statului Major al Forțelor Navale. În acest context, am vrut să aflu de la domnul profesor secretul motivației și pozitivismului care îl fac atât de apreciat. Vă invit să citiți un interviu din care cu toții avem ceva de învățat!

A consemnat Elev caporal Sebastian DRÎNGU

Reporter: Domnule comandor, ați primit, anul acesta, o scrisoare de mulțumire din partea șefului Statului Major al Forțelor Navale, prin care acesta își exprima recunoștința pentru devotamentul dumneavoastră față de învățământul militar de marină. Ce a însemnat pentru dumneavoastră această recunoaștere?

Comandor Ionel PREDA: *Scrisoarea de mulțumire primită din partea șefului Statului Major al Forțelor Navale a fost singura surpriză plăcută pe care mi-a făcut-o cea mai înaltă personalitate din Forțele Navale Române în toți cei 44 de ani de activitate pe care am desfășurat-o în Marina Militară, 34 de ani ca marinar militar și 10 ani ca militar în rezervă. De-a lungul carierei mele am participat la festivități dedicate recompensării unor camarazi de-ai mei sau la evenimente festive, dar nu-mi aduc aminte să mai fi văzut să fi primit altcineva o atât de înaltă onoare. Anterior, eu am primit și Emblema de Onoare a Forțelor Navale Române, o altă distincție la care nici măcar nu puteam visa.*
De-a lungul anilor am primit mult respect din partea studenților și elevilor mei, ajunși după absolvirea Academiei Navale sau a Școlii Militare de Maiștri Militari pe funcții importante în Forțele Navale Române, pe care nu îl meritam, deoarece eu mi-am făcut doar datoria față de Marina Română. Am făcut ceea ce mi-a fost cu adevărat drag să fac, cu toate greutățile întâmpinate și care nu au fost puține.

Ce vă motivează să continuați să profesați chiar și acum, după ce v-ați retras din activitatea militară?

Motivația intrinsecă sufletească, activă și acum, a fost generată rațional de conștientizarea faptului că este nevoie ca Forțele Navale Române să aibă la bordul navelor ofițeri și maiștri militari bine pregătiți, mândri reprezentanți ai României pe mările și oceanele lumii, cu nimic mai prejos de camarazii lor străini. Motivația a mai fost generată și de dorința de a-i feri pe cei mai tineri de pericolele pe care le poate prezenta lucrul inconștient cu materiale explozibile. Întotdeauna am considerat că fiind la catedră este datoria mea să-i învăț, să-i educ și să-i respect pe viitorii ofițeri și maiștri militari de marină. Întotdeauna m-am considerat responsabil pentru primii lor pași în carieră. Mi-am dorit mereu să fiu un exemplu pentru ei, iar, după modelul meu, ei să devină, la rândul lor, exemple pentru alții. Aceste motive mi-au fost suficiente ca să desfășor activitatea de profesor militar voluntar pentru ultimele trei promoții de maiștrii militari de marină, viitori specialiști în tehnica rachetelor navale, mai ales că școala are nevoie de ajutor din cauza lipsei de personal didactic specializat.

Cum ați aprecia că evoluează actualele generații de viitori maiștri militari de marină? Ne ajută progresul tehnologiei să devenim mai buni, să acumulăm mai rapid volume mari de cunoștințe sau cum vedeți lucrurile?

Noile generații ale Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale evoluează în pas cu societatea din care provin. Încă sunt îndrumați de oameni de carte foarte bine pregătiți, pe care eu îi respect foarte mult. Echipamentele și tehnica militară din cabinetele și laboratoarele noastre au rămas un pic în urma a ceea ce se găsește în școlile și flotele altor state membre NATO, fapt care generează unele dificultăți celor de la catedră, dar și elevilor. Totuși, elevii noștri sunt oameni hotărâți, cu potențial pentru a fi formați în spiritul Marinei Militare Române, sunt persoane pe care te poți baza într-o situație dificilă și sper să își păstreze aceste calități și când vor activa la bordul navelor. Un minus al generației actuale pe care l-am remarcat este acela că, în ciuda faptului că are acces nelimitat la internet, nu știe să exploateze eficient această resursă. Aici găsesc o vină și profesorilor care nu i-au ghidat pe acest drum.

Dacă ar fi să faceți o comparație între anii dumneavoastră de studenție și perioada aceasta pe care o experimentăm noi, care ar fi câteva asemănări și care ar fi deosebirile?

Eu am fost student la Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân”, între anii 1975 și 1979, dar și anii anteriori, 1971 – 1975, pe care i-am petrecut în Liceul „Mircea cel Bătrân” au un singur numitor comun: sărăcia specifică unei țări în curs de dezvoltare. Marina militară și de altfel întreaga Armată a României era strict legată de importurile de tehnică militară sovietică, fără alte drepturi de import. Ca atare, lipseau cărțile cu informații de actualitate, lipseau noutățile la zi, lipseau laboratoarele moderne; se mergea mult pe studierea principiilor și a rezultatelor acestora. Unii care avuseseră șansa de a învăța în Est mai povesteau ceea ce au văzut acolo. Așa aflam că în Uniunea Sovietică nu se făcea rabat de la calitate în privința instruirii ofițerilor de marină. Aveau laboratoare dotate la zi, aveau profesori foarte bine pregătiți, aveau la dispoziție literatură de specialitate. Aici, în schimb, lucrurile stăteau complet invers. Preoparea pentru sporirea resurselor de educație era minimă, în schimb așteptările de la tinerii absolvenți ai Institutului de Marină, ofițeri sau maiștri militari, erau în mare măsură exagerate și nerealiste, disproporționale. »»»»»»»»»»»»»»»

Cu toate acestea, existau şi oameni precum Comandantul Institutului Contraamiral ing. Ilie Ştefan, care de două ori pe săptămână vizita studenţii la cercurile ştiinţifice şi purta discuţii academice cu aceştia. Discuţiile acestea au fost fundamente pentru performanţa obţinută de unii la concursuri naţionale. De asemenea, noi, studenţii ne mai întâlneam cu dumnealui şi prin librării, chiar dacă învoirile noastre erau cam rare şi de cele mai multe ori la sfârşit de săptămână. Cu timpul au început să apară la catedre ofiţeri de marină cu experienţă, ingineri tineri, absolvenţi de Politehnică, iar magaziile s-au umplut cu piese pe care studenţii le puteau folosi pentru a învăţa cu ajutorul lor. Nu ştiu de ce, dar parcă sărăcia acelor ani se resimte şi acum. Istoria pare că se repetă prin lipsa de cadre didactice şi de maiştri militari cu „mâini de aur", prin magaziile de piese goale, prin lipsa tehnicii şi aparaturii moderne, dar şi prin dezinteresul unor şi prin învoirile aproape zilnice pe care elevii le primesc în schimb să aibă parte de îndrumări către lectură, către studiu şi lucru.

În acest context, ce aşteptări aveţi de la elevii dumneavoastră odată ce îşi vor lua în primire primele funcţii la navă?

Aşteptările pe care le-am avut şi încă le am de la elevii mei sunt mari, poate exagerat de mari. Aştept să văd că respectă Drapelul de Luptă oriunde l-ar vedea şi că au permanent înaintea ochilor deviza „Onoare şi Patrie". Aştept să fie loiali şi credincioşi Forţelor Navale Române şi, mai mult decât atât, să fie demni urmaşi ai celor care au făcut cinste Marinei Române şi demni în faţa partenerilor din NATO. Înainte de toate, însă, aştept de la elevii mei să studieze cu atenţie materia de specialitate, să promoveze examenele cu rezultate dintre cele mai bune, iar la finalul perioadelor de stagiu de practică să fie apreciaţi cu cele mai bune calificative. Le-am spus adesea că numai teraedrul ale cărui vârfuri înseamnă Şcoală – Carte – Educaţie – Tradiţie este stabil oricum l-ai aşeza, fiecare latură conţinând trei legături şi trei reazeme – condiţia de stabilitate din Mecanică. Aştept ca aceşti elevi să se încadreze în cerinţele funcţiilor de la bordul navelor şi, prin rezultatele şi aprecierile obţinute şi prin dovezile de camaraderie şi onestitate, să facă cinste comandanţilor şi profesorilor din şcoala absolvită. Să fie exemple pentru subordonaţi. Aştept să-i văd că studiază în conţinuare, că sunt interesaţi să devină din ce în ce mai buni. Vreau să îi regăsesc într-o perpetuă căutare a noutăţilor din domeniul lor de activitate. Numi doresc să-i văd cantonând în mediocritate, mai ales că au suficiente posibilităţi intelectuale şi fizice încă neexplotate. Aştept să-i văd împliniţi sufleteşte, generoşi şi apreciaţi în societate, ducând mai departe valorile şi tradiţiile marinei militare.

Privitor la pregătirea viitorilor maiştri militari de marină, ce recomandări aţi face conducerii şcolii sau chiar conducerii Forţelor Navale pentru a îmbunătăţi calitatea educaţiei?

Există mai multe moduri de a conduce: autocratic, democratic sau mediat, cu rezultate notabile, dar, în general, pe durată scurtă. Din experienţă am constatat că exemplul personal este cel mai eficient. Mobilizarea puternică şi persistentă a subordonaţilor se bazează pe încrederea generată de exemplul personal şi de sinceritatea promovate de către cel aflat la conducere. Apropierea de elevi, atragerea şi motivarea acestora spre pregătire în toate formele: intelectuală, fizică, dimineaţa, după-amiaza, în cursul săptămânii, sâmbăta, în cazul nostru şi considerarea dorinţelor lor duce la dezvoltarea unui proces de instruire şi educare cu rezultate foarte bune. Viitorii maiştri militari trebuie să conştientizeze poziţia normală a tehnicianului militar la bordul navei, ca specialist cu înaltă pregătire şi posesor al unui bagaj vast de cunoştinţe de specialitate şi de cultură generală. În aceeaşi notă, sunt de părere că dotarea cabinetelor şi trecerea la laboratoare trebuie menţinută în atenţia conducerii Statului Major al Forţelor Navale. Această situaţie rezolvată ar atrage elevii spre însuşirea aprofundată a cunoştinţelor teoretice şi la formarea deprinderilor necesare. De asemenea, apreciez că invitarea unor personalităţi care să susţină prelegeri, cursuri şi demonstraţii practice aduce multe beneficii oricărei şcoli. Mai mult, conţinutul planurilor de învăţământ şi al programelor analitice trebuie schimbat în acord cu tendinţele de dezvoltare a Forţelor Navale. Iniţierea unui program de împrumut inter-bibliotecar cu şcolile similare din străinătate, concomitent cu unul de schimburi de experienţă şi programe interşcolare, care să includă trimiterea elevilor români în străinătate şi primirea celor străini în această şcoală, mai ales cu ţările membre NATO, ar aduce reale beneficii şcolii, personalului didactic şi elevilor.

Nava-şcoală „MIRCEA"

80 de ani în serviciul Forţelor Navale Române

Anul acesta, nava-şcoală „Mircea" împlineşte 80 de ani de la intrarea sa în serviciul Marinei Române. Aniversarea a fost marcată printr-un marş de instrucţie istoric, ce a avut ca destinaţie portul Hamburg, pe Elba, locul de unde velierul simbol la Forţelor Navale Române îşi începea periplul care a marcat destinele a zeci de generaţii de marinari militari şi civili.

Itinerariul de marş a cuprins 12 porturi din nouă ţări, 94 de zile şi un infinit de trăiri, experienţe unice şi amintiri cât pentru o viaţă întreagă pentru cei 32 de elevi de anul I ai Şcolii Militare de Maiştri Militari a Forţelor Navale, care, în 2019, au efectuat marşul anual de instrucţie cu bricul „Mircea".

Pe drumul spre Hamburg, nava-şcoală românească a avut escale în porturile: Siracusa (Italia), Barcelona (Spania), Almeria (Spania), Cadiz (Spania), Brest (Franţa), Rouen (Franţa), Haga (Olanda), Hamburg (Germania). La întoarcerea spre România, velierul a refăcut traseul său iniţial de ajungere în ţară după ieşirea din şantierul naval Blohm und Voss, cu escale în: Southampton (Marea Britanie), Lisabona (Portugalia), La Valletta (Malta) şi Istanbul (Turcia).

Cum s-a văzut marşul aniversar de instrucţie prin ochii cadeţilor, aflaţi din dosarul care urmează!

Ducem mai departe

Spiritul lui Mircea

Din 1939, nava-școală „Mircea” este coloana vertebrală a practicii de vară pentru elevii și studenții militari. Orice marinar, înainte de a se putea numi un veritabil profesionist, are nevoie să învețe să îmblânzească marea cu ajutorul velelor. Este de datoria fiecărui tânăr marinar să învețe, mai întâi, de la vapor și să își însușească limbajul mării.

Voiajul cu nava-școală „Mircea” este pentru majoritatea tinerilor lupi de mare primul contact veritabil cu provocările profesiei pe care și-au ales-o. „Mircea” nu-și pregătește neapărat cadeții pentru o slujbă, ci, mai degrabă, le dezvoltă aptitudinile necesare și le șlefuiește caracterul pentru ca ei să devină onorabili posesori ai gradelor militare.

Un proverb asiatic străvechi ne învață că este inutil să cauți printre ramuri ceea ce se găsește numai la rădăcină. Pentru a-și înțelege viitoarea profesie, viitorii marinari militari trebuie să cunoască istoria Forțelor Navale Române, să deprindă adevărata moștenire, aceea a tradițiilor marinărești, clădite pe valori adânc înrădăcinate în structura poporului român.

Din toată această iscusință, din tot acest devotament față de patrie s-a născut și spiritul „Mircea” – acea zestre pe care o poartă în sacul de marinar fiecare tânăr care coboară pe schela navei, la finalul marșului de instrucție.

„Mircea” și-a lăsat amprenta pe carierele a mii de ofițeri și maiștri militari de marină. Iar așa cum se spune, că prima iubire dă tonul tuturor celor care vor urma în viață, este la fel și cu cei care au făcut practică la bordul bricului. Spiritul „Mircea” este de fapt spiritul învingătorului, al marinarului care poate trece cu nava prin furtuni și foc și să se întoarcă mereu la țărm victorios, cu nava intactă.

Totodată, spiritul „Mircea” se fundamentează pe grija și pe respectul față de cei cu care împarți aceeași cazarmă, aceleași bucurii, aceleași neajunsuri.

Importanța și relevanța unui velier într-o lume care a depășit de mult secolul vitezei se regăsește într-un citat care, din păcate, rămâne neatribuit: *„nava cu vele nu are la bord negustori și nu se grăbește; timpul este direct proporțional cu pregătirea. Condițiile grele, nefavorabile asigură o pregătire performantă. Vântul care umflă velele nu costă bani”*. Dar în aceste condiții prinde contur spiritul „Mircea”, acea dragoste pentru marea văzută din larg, disciplina de a realiza fără greșală manvrele. *„Spiritul marinăresc a încolțit atunci când omul a reușit să înhame vântul”* și s-a avântat către orizonturi nebănuite.

Vântul este un propulsor care nu costă nimic, dar compensează prin capricii, fiind când blând ca mângâierea mamei, când fioros ca zmeul din poveste. În fața forței naturii, marinarul dă testul suprem al iscusinței și istețimii. În vânt și în valuri s-a făurit elita Marinei Române și nu exagerăm cu nimic numind marșul de instrucție un drum inițiatic pentru orice tânăr lup de mare la început de drum.

NS „Mircea” – 80 de ani instrucție marinărească celebrați, pe mare, între două destinații

Ziua de 17 mai a fost una specială la bordul Navei Școală „Mircea” aflată în marșul anual de instrucție. Velierul a aniversat 80 de ani de la intrarea sa în serviciul Marinei Militare Române, pe mare, în drum spre Barcelona, cea de-a doua escală a itinerariului de instrucție de anul acesta.

La venerabila sa vârstă, chiar de ziua ei, nava școală a dovedit încă o dată că dispune de o forță inepuizabilă de a instrui numeroase generații de acum încolo. De la plecarea din Siracuza, velierul a înfruntat o mare nepriietenoasă, care, pe timpul nopții, a atins și gradul 6, cu valuri uriașe care spălau puntea la răstimpuri. Bustul domnitorului Mircea cel Bătrân, amplasat în bompresul navei, a spintecat valurile la fel de neînfricat ca și acum 80 de ani. Despre cum se simte velierul „Mircea” la 80 de ani ne poate spune chiar comandantul navei-școală, comandorul Mircea Târhoacă: *„Nava-Școală «Mircea» se simte bine, este bucuroasă că în fiecare an execută marșuri internaționale de instrucție, că vin la bordul său foarte mulți cadeți români și străini care se instruiesc și care pleacă părăsind schela navei ca niște adevărați marinari.”*

Ca și acum 80 de ani când a devenit nava-școală a Forțelor Navale Române, bricul „Mircea”, așa cum îl recunosc românii, a rămas una dintre cele mai moderne nave de instrucție din categoria sa. *„Cred că și astăzi, NS «Mircea», prin ultimele actualizări de echipament de care a avut parte anul trecut și în acest an, poate fi considerată un velier destul de modern, care va face față mulți ani de acum încolo”*, completează comandorul Mircea Târhoacă.

Totuși, după toate etapele de modernizare prin care a trecut în cele opt decenii de când pregătește marinari militari, tradițiile la bordul velierului au rămas intacte. Câteva dintre ele ni le amintește tot comandantul navei: *„Manevra velelor, tradiția de a întinde și a strânge velele și multe alte activități care se efectuează la bordul navei precum curățenia generală, când se face bricuirea navei (n.r. cadeții spală puntea cu apă de mare și nisip) au rămas neschimbate de acum 80 de ani”*.

Spiritul Navei-Școală „Mircea” este proverbial nu doar pentru Forțele Navale Române, ci îl putem considera o valoare națională, iar el evoluează constant. Fiecare generație de cadeți care se instruiește la bord vine cu propria amprentă pentru consolidarea acestei valori. *„În fiecare an, în fiecare generație care sosește la bord, găsim adevărați continuatori ai spiritului «Mircea» și foarte mulți dintre cadeții care absolvă această instruire la bord își doresc apoi să ajungă să facă parte din echipajul navei, iar acest lucru înseamnă că spiritul «Mircea» cu siguranță va merge înainte mulți ani de acum înainte”, mai crede comandantul NS „Mircea”*, comandorul Mircea Târhoacă.

Momentul istoric al aniversării rotunde de care a avut parte nava-școală nu putea trece fără a fi consemnat și mesajul Statului Major al Forțelor Navale, prezentat în fața echipajului în acest context de către comandantul marșului, comandorul Gabriel Moise: *„Se spune adesea că niciodată nava nu este mai presus de echipajul ei. Acest lucru înseamnă că, dacă această navă a împlinit 80 de ani și arată bine – veți vedea prin fiecare port în care vom avea escală că vom primi cuvinte de laudă, iar acest lucru denotă faptul că cei de la bordul navei și-au făcut datoria. Mă refer în principal la echipajele permanente care au fost în decursul celor 80 de ani la navă, dar și la echipajele temporare. Mă refer și la studenții Academiei Navale și la elevii Școlii de Maiștri care, anul acesta, ați reușit și dumneavoastră să intrați în marea familie a Navei Școală Mircea. Nicio clipă să nu uitați că simbolurile vorbesc în primul rând despre oameni, vorbesc despre noi, mai ales aici la bordul Navei Școală «Mircea». De aceea noi trebuie să ne gândim mereu la oamenii care au fost la navă, la ce au făcut ei pentru această navă și astfel să ducem mai departe efortul dumnealor. Nu uitați că și dumneavoastră ați participat la acest marș istoric și nu uitați să le împărtășiți și altora povestea Navei Școală «Mircea», să le vorbiți despre simbolul pe care îl reprezintă pentru Marina Militară Română, iar făcând asta vă veți da seama că veți avea o satisfacție imensă. Dați-mi voie să spun încă o dată La Mulți Ani, «Mircea»! La mulți ani echipajelor care s-au succedat în cei 80 de ani la bord și desigur La Mulți Ani echipajului din care, cu onoare, fac și eu parte anul acesta”*.

Elev caporal Ioana Bota spune

Povestea unei fete care a petrecut 94 de zile la bordul NS „Mircea”

Când am aflat că marșul de instrucție din acest an urma să dureze 94 de zile, primul meu gând a fost că este o perioadă prea lungă. Mă gândeam cum voi putea sta atât de mult timp departe de familie, de prieteni. Totuși, prima zi petrecută pe Bricul „Mircea” mi-a schimbat percepția.

Pe 16 aprilie, puțin trecut de ora 07.00, am urcat la bordul navei, alături de cei 31 de colegi ai mei și de cei 56 de studenți ai Academiei Navale. Fiecăruia dintre noi i s-a permis să ia doar atât cât încape în raniță, ținutele militare și strictul necesar pentru igiena personală.

Din prima zi am știut că mă aștepta o experiență memorabilă, fascinantă, care va rămâne cu mine pentru totdeauna. Vizitasem bricul și cu alte ocazii, însă acum pășeam în cazarma fetelor cu o doză ciudată de emoție. Un spațiu îngust, gol, străjuit doar de un rând de chesoane, ce m-a făcut să mă întreb unde vom încăpea acolo toate cele 13 fete. Ne-am luat în primire hamacurile și am urmărit cu atențieinstructajul complet de „asamblare” a ceea ce avea să fie dormitorul nostru pentru următoarele patru luni. Eram entuziasmată, pe de-o parte, iar de pe altă parte aveam și un soi de neliniște. Neliniștea s-a risipit după prima noapte de somn în hamac. Sinceră să fiu, la început nu mi-a plăcut deloc. Aveam senzația că mă dor toate oasele și că abia mă pot dezmorți (noroc cu înviorarea!). Cu fiecare zi care trecea, fiecare dintre noi prindea tot mai multă dexteritate la întinderea sau strângerea hamacului în timp record. Ne simțeam deja ca adevărați!

Zilele de instrucție la bordul navei sunt trase la indigo, planificate și executate perfect până la cele mai mici detalii, iar programul este același și pentru fete și pentru băieți. Fiecare zi începe cu deșteptarea, la ora 06.00, urmată de înviorare și timpul alocat igienei personale. Urmează sectoarele, masa de dimineață și, firește, timpul alocat instrucției, care înseamna urcări repetate în arboradă, întinsul și strânsul velelor, etc. De la început am fost fascinată de ideea urcării în înaltul catargelor.

Antrenamentul pentru urcările în arboradă a început încă din primele zile la bric, când încă ne pregăteam de plecare. S-au ocupat de noi domnișoara aspirant Laura Zburlea, singura femeie din echipajul de bază al navei-școală „Mircea” și maiștrii militari clasa a II-a Marius Tomița și Nicu Chirilă. Aș vrea să spun că au fost indulgenți și permisivi cu noi, mai ales cu fetele, dar nu a fost cazul. De la ei am învățat importanța rigorii și preciziei la bordul unei nave militare. Urcarea în arboradă – care, apropo, atinge o înălțime maximă de 44 de metri, de la linia apei – nu este o joacă, iar măsurile de siguranță nu sunt niciodată opționale.

Primii pașii pe grijele au fost timizi, cu genunchii tremurând de emoție și adrenalină și cu palmele puternic strânse în jurul sarturilor. Repetări după repetări, timp de 3-4 ore în fiecare zi, din ce în ce mai sus, nivel cu nivel. Însă odată cu experiența urcării în arboradă creștea în sufletul fiecăruia dintre noi și încrederea în sine. Dexteritatea, ușurința și rapiditatea mișcărilor de urcare aveau să ne stabilească la un moment dat locurile în arboradă, pentru că tot acest exercițiu de „alpinism” are un scop. Cadeții, alături de gradații profesioniști și maiștri militari au un rol foarte important în întinderea și strângerea velaturii.

Mi-a plăcut atât de mult urcarea în arboradă, încât mi-am propus să prind un loc la zburător, ceea ce s-a și întâmplat, iar acolo mi-am desfășurat activitatea pentru tot restul marșului. Sunteți curioși care este senzația și cum se văd marea, oceanul de la înălțime unui bloc cu patru etaje? întâi ți se taie respirația, iar fluturii din stomac specifici îndrăgostelii rămân o amintire nostimă. Briza puternică îți învăluie tot corpul; acolo, sus, nu este permisă nicio clipă de neatenție sau relaxare. Echipamentul de protecție trebuie fixat ca la carte, iar operațiunile desfășurate cu maximum de precizie. Ai în permanență toate simțurile alerte. Ești cu ochii larg deschiși, ești cu brațele și tălpile puternic fixate pe catarg și, respectiv, pe țapapie, urechile ciulite la comenzile care vin, de jos, de pe punte. Ce se vede de acolo, de sus, greu poate fi redat în cuvinte, iar sentimentul imposibil de captat în fotografii. Eu am trăit experiența la prima mână și mă consider extrem de norocoasă.

Revenind cu picioarele înapoi pe țărm, în cele 94 de zile de marș, nava a acostat în 12 porturi, din nouă țări, însă cele mai frumoase amintiri rămân cele din Barcelona. Vizitam pentru prima dată vibrantul oraș al lui Antoni Gaudi și am profitat pentru a vizita cât mai multe dintre obiectivele care, anual, atrag milioane de turiști în acest oraș spectaculos. Dintre toate operele arhitecturale ce poartă amprenta lui Gaudi, fără îndoială cea mai spectaculoasă este basilica „Sagrada Familia”, un monument unic, irepetabil și inedit pe tot mapamondul, sunt sigură. Își merită reputația din plin.

N-aș vrea să minimizez impresia pe care mi-au lăsat-o celelalte 11 orașe-port, fiindcă, din nou, cu toată sinceritatea, experiența marșului de instrucție cu Nava-școală „Mircea” este incomparabilă cu tot ceea ce aduce. Am urcat pe navă cu un set de gânduri, de percepții asupra lumii, asupra profesiei pe care mi-am ales-o, însă la coborârea de pe navă, pe 16 august, după Ziua Marinei Române, mă simțeam deja alt om.

Pe urmele tânărului Ioan Murgescu, la Ecole Navale de Brest

de Daniel Chesoiu

Prima escală franceză a Navei-Şcoală „Mircea”, din itinerariul de anul acesta, a însemnat pentru elevii Şcolii Militare de Maiştri Militari a Forţelor Navale oportunitatea de a vizita Ecole Navale de Brest. Dincolo de prestigiul ei în peisajul internaţional al învăţământului militar de marină, Şcoala Navală din Brest mai are şi o altă semnificaţie mai aparte. Însuşi viceamiralul Ioan Murgescu s-a numărat printre elevii eminenţi ai acestei şcoli, ale cărei cursuri le-a urmat între anii 1864 şi 1866.

Istoria ne relatează că, în martie 1864, Murgescu s-a prezentat la concursul organizat de Ministerul de Război pentru trimiterea unui elev care să studieze la această prestigioasă instituţie. Astfel, la doar 18 ani, tânărul Ioan Murgescu se înmatricula ca elev al Ecole Navale de Brest, la 1 august 1864. În primul an de studiu s-a remarcat cu rezultate deosebite la învăţătură. Aceste rezultate l-au impresionat inclusiv pe ministrul de război de la acea vreme, care a înaintat un referat către Consiliul de Miniştri, prin care formula următoarea propunere: *„elevului Murgescu Ioan trimis în Franţa la Şcoala Navală de la Brest, pentru silinţa la studiu la care a dat probe, să i se dea o sumă de 300 franci din capitolul misiilor, sub titlul de gratificaţie considerând că asemenea recompense au drept scop a încuraja silinţa.”*

La 1 august 1866, Ioan Murgescu absolvea cursurile prestigioasei instituţii de învăţământ militar naval franceze şi se pregătea să ia parte la marşul de instrucţie din acelaşi an al navei-şcoală franceze „Jean Bart”. Astfel, printr-o adresă din 4 octombrie 1866 ministrul de marină şi colonii al Imperiului Franţei l-a informat pe agentul României la Paris că: *„junele Murgescu Ioan, supus român, pe care îl autorizasem în 1864 a urma cursurile Şcolii Navale Imperiale, a sfârşit cursurile acestei şcoli. Îl autorizăm, de asemenea, a face campania vasului şcoală «Jean Bart», cu asimilaţia gradului de aspirant de a doua clasă”.* După încheierea studiilor în Franţa, Ioan Murgescu a revenit în România la 24 octombrie 1866, fiind încadrat în Corpul Flotilei cu gradul de sublocotenent.

Cu aceste relatări istorice în minte, elevii de astăzi ai Şcolii Militare de Maiştri Militari a Forţelor Navale păşeau, în luna iunie, pe porţile intituţiei de învăţământ militar de marină franceze. Dar, înainte de a trece de porţile şcolii, primul lucru care ne-a frapart a fost faptul că, din Portul Militar Brest nu se putea ajunge la Şcoala Navală decât pe apă. Am fost preluaţi, aşadar, de un feribot şi transportaţi până la pontonul de la poarta şcolii.

Vizita noastră la Ecole Navale de Brest a avut două coordonate. O dată ni s-a făcut turul şcolii, iar emoţia este de la sine înţeleasă, fiecare dintre noi ştiind că pe aceleaşi coridoare păşea cândva unul dintre cele mai mari nume ale Marinei militare române.

În doilea rând, am fost invitaţi să luăm parte la o serie de activităţi sportive oarecum inedite, alături de elevii acestei şcoli. A fost vorba despre o competiţie de volei pe echipe mixte şi de rezolvarea unui traseu de orientare, tot în echipe mixte compuse din cadeţi români şi francezi. Fiecare dintre noi am apreciat natura acestei activităţi, deoarece a permis un nivel de interacţiune şi colaborare mai bun decât ne-am fi aşteptat. A fost ocazia noastră să socializăm cu elevii francezi, să le punem întrebări despre sistemul lor de învăţământ şi, bineînţeles, despre ţara lor, atât de frumoasă. Dacă ar fi să rezum totul într-o frază, aş spune că a fost un schimb de experienţă, pe cât de concentrat, pe atât de complex, care ne-a permis să vedem asemănările şi deosebirile dintre sistemul militar de învăţământ francez şi cel românesc.

În vizită la baza de submarine din Brest

La mică distanţă de locul de acostare al navei-şcoală „Mircea” în portul militar din Brest se regăseşte o renumită bază pentru submarine. Istoria acestui obiectiv militar naval începe în perioada celui de-Al Doilea Război Mondial. Construcţia bunkerului a demarat la începutul anului 1941, el fiind gata în vara aceluiaşi an, când a şi început să găzduiască primele două flotile de submarine naziste mutate din Germania în Franţa.

Baza de submarine din Brest a fost construită în două etape: în prima fază s-au construit 13 adăposturi pentru submersibile, iar în cea de-a doua fază restul de nouă adăposturi. Bunkerul se întinde pe o suprafaţă de aproximativ 300 de metri şi, iniţial, era acoperit de un tavan cu o grosime de trei metri, care, ulterior, a fost augmentată la şase metri. Cu aceste dimensiuni impresionante, bunkerul de submarine de la Brest se remarcă şi astăzi ca fiind cea mai mare bază de acest gen construită de regimul nazist pe timpul războiului.

Pe durata celui de-Al Doilea Război Mondial, baza de submarine din Brest a fost ţinta bombardamentelor Aliaţilor de circa 80 de ori, însă abia în 1944 aceste atacuri au reuşit să penetreze structura dură a megaconstrucţiei naziste. Atunci bunkerul a primit nouă lovituri consecutive cu proiectile de tip „Tallboy”. Cinci dintre bombe au pătruns prin acoperişul gros de şase metri al bazei, însă, în mod surprinzător, pagubele produse în interior au fost minime şi niciun submersibil nu a fost atins.

Urmele atacurilor feroce ale Aliaţilor asupra acestui obiectiv strategic nazist se vă şi astăzi în tavanul şi pereţii solizi din beton armat ai bunkerului. Remarcabilă cu precădere este gaura cu diametrul de aproximativ cinci metri din tavan, prin care şi astăzi se vede cerul.

Ultimul submarin nazist a părăsit baza navală din Brest pe 4 septembrie 1944. Două săptămâni mai târziu, pe 21 septembrie, obiectivul militar naval avea să fie cucerit de militarii americani, la capătul unei luni de asediu şi cu pierderi deloc neglijabile.

Astăzi, baza de submarine de la Brest este încă în picioare, arată la fel de impunător ca acum aproape opt decenii şi, deşi nu există informaţii oficiale că încă ar mai adăposti submersibile, baza se află în uz sub comanda Forţelor Navale Franceze.

UNITATE ÎN DIVERSITATE

Când pasiunile comune se transformă în limbaj universal

de Valentin NEAGU

În linii mari, multiculturalitatea poate fi definită ca suma mai multor caracteristici, credinţe, convingeri şi orientări ale indivizilor, într-un spaţiu relativ restrâns. În acest sens, multiculturalitatea devine o formă de definire a identităţilor individuale şi, în aceeaşi măsură, de formare a solidarităţilor.

Diversitatea culturală sau multiculturalismul se referă la coexistenţa armonioasă şi interacţiunea diferitelor culturi. Un exemplu la scară restrânsă, ce-i drept, de unitate în diversitate multiculturală l-am regăsit şi noi, vara trecută, la bordul navei-şcoală „Mircea“. Am avut şansa de a împărţi cazarma cu 14 cadeţi străini din opt ţări: Albania, Bulgaria, China, Franţa, Polonia, Portugalia şi Ucraina. A fost o experienţă inedită, constructivă, modelatoare.

Începutul coabitării noastre în cazarma 3 a fost şovăitor, prima barieră pe care am întâlnit-o fiind cea de limbă, nu atât în privinţa expresiilor uzuale în limba engleză, ci în ceea ce priveşte termenii specifici marinăreşti, pe care fiecare dintre noi şi-i însuşise doar în propria limbă. Până în ultima zi a marşului de instrucţie însă ajunsesem să vorbim toţi aceeaşi limbă dictată de o pasiune comună, aceea pentru marinărie.

De altfel, cel mai mare câştig al acestei experienţe de trai la comun, pe navă, cu studenţii străini, a fost acela al schimbului de experienţă. La început le-am aflat poveştile. Unul dintre cadeţii ucraineni cunoştea ceva ce noi, restul, ştim doar din cărţi sau articole de presă: realitatea războiului civil. Roman Buyar este originar din Crimeea, iar anexarea clandestină a peninsulei de către Federaţia Rusă i-a separat pe el şi pe tatăl său de mama şi sora lui. Roman şi tatăl său au ales amândoi cariera armelor, în Forţele Navale Ucrainene. Cu toţii am depus un jurământ de credinţă faţă de patrie, însă unii, aşa ca Roman, au ajuns să plătească şi tributul. A avut de ales între a rămâne cu familia lui şi a-şi servi patria chiar cu preţul vieţii. A ales să lupte.

Pata de culoare au dat-o însă cadeţii chinezi, cei care au uimit pe toată lumea cu disciplina şi rigurozitatea lor ieşite din comun. I-am admirat din prima până în ultima zi pentru sârguinţa lor, însă cred că cele mai multe puncte la simpatie le-au acumulat învăţând limba română şi nu oricum, ci cu o pronunţie aproape fără greşală. Jos pălăria, camarazi!

Nu aş vrea să îl uit pe cadetul turc, cel care s-a remarcat printr-o timiditate aparte, parcă nefirească unui viitor ofiţer. După ce ne-am familiarizat, Murat ne-a povestit despre specificul armatei Turciei. Poate cel mai inedit aspect pe care l-am aflat a fost cel referitor la obedienţa dusă la extrem a tinerilor ofiţeri faţă de superiorii lor. Loialitatea, încrederea absolută şi responsabilitatea asumată complet par să fie ingredientele cheie ale coeziunii în cadrul forţelor armate turce.

Am aflat cât de multe similarităţi există între sistemul românesc de învăţământ militar şi cel bulgar sau polonez, iar cadeţii portughezi ne-au învăţat tehnici inedite de execuţie a nodurilor marinăreşti. Câştiguri pe toate planurile!

Cele 94 de zile petrecute în comun în cazarma 3 a bricului „Mircea“ ne-au făcut să ne dăm seama cât suntem de asemănători şi că puţinele deosebiri dintre noi sunt factori care pot consolida cooperarea dintre noi. Fiecare cadet, român sau străin, a părăsit nava la finalul stagiului de practică mai bogat în cunoştinţe şi mai experimentat.

Îmi doresc să-i reîntâlnesc pe camarazii străini în misiuni, pe mare, când fiecare dintre noi va fi absolvit şcoala sau academia, să ne punem în comun priceperea şi să ne aducem aminte de una dintre cele mai memorabile veri din existenţa noastră, cea în care am înconjurat Europa la bordul velierului-şcoală al Forţelor Navale Române.

Elevii militari intră în graţiile Zeului Neptun prin botezul marinăresc

Tradiţiile şi superstiţiile marinăreşti, vechi de sute de ani, sunt respectate cu sfinţenie şi în ziua de zi, cu precădere la bordul unui velier şcoală, aşa cum este şi „Mircea”. După ce a cutreierat apele în lung şi în lat, traversând jumătate de continent, la întoarcerea spre casă, echipajul NS „Mircea” a reuşit, într-un final, să dea nas în nas cu tridentul Zeului Neptun. Liniştea unei duminici obişnuite, în Marea Ionică, la bordul navei a fost spulberată dintr-o dată de voce care a venit parcă asemeni unui tunet: „Cine tulbură apele regatului meu? Sunteţi oare voi, echipajul navei şcoală «Mircea»?” Nu greu le-a fost marinarilor şi cadeţilor de la bord să-şi dea seama cine li se adresează: însuşi Zeul Mărilor.

Un sâmbure de teamă începea să încolţească în sufletul fiecărui membru nou al echipajului, iar inima parcă pompa mai cu putere, mai ceva ca la primele urcări în arboradă. Deşi părea căzut în adormire pentru cele aproape trei luni în care noi am navigat pe mări şi ocean, aveam să aflăm acum că Zeul Neptun a fost mereu cu ochii pe noi şi, deşi nebotezaţi după tradiţia marinărească, ne-a ferit de stihiile mării, ne-a asigurat două treceri line prin temutul Cazan al lui Neptun – cum i se mai spune Golfului Biscaya şi iată-ne astăzi aici, gata să primim botezul prin acelaşi ritual îndurat generaţii de-a rândul de înaintaşii noştri.

Într-o clipă, Neptun s-a materializat pe punte, însoţit de necruţătoarele nimfe. „Pentru că v-aţi dovedit vrednici, am să vă dau binecuvântarea mea”, a spus zeul, îndemnându-şi nimfele să treacă la treabă şi să cheme la cazanul de botez primul neiniţiat, în cazul nostru, şeful Logisticii, Cpt. cdor Laurenţiu Constantin, un veteran al Marinei Militare, însă... mai mult pe la uscat! Priplul iniţierii a continuat cu mai tinerii cadeţi, care, cu stoicism au ţinut piept... la propriu, ghiordelelor cu apă de mare care se revărsau parcă necontenit asupra lor, din toate direcţiile, în mâinile nimfelor.

Astfel, când pe ritmuri dure de muzică rock, când pe acorduri care să ne amintească de rădăcinile balcanice, elevii militari au parcurs fiecare, fără cea mai mică excepţie, ritualul botezului marinăresc. Pe lângă duşul forţat cu apă de mare (prea) din abundenţă (însă bine-venit pe canicula de afară), fiecare nou iniţiat a trebuit să deguste din licoarea de „împărtăşanie”, de culoarea vinului, însă fără niciun alt atribut asemănător. Reţeta? Simplă: saramură, asezonată cu ceva mirodenii care să înţepe limba şi care să trezească toate simţurile, cu un pic de făină, un praf de rumeguş şi, de ce nu, nişte rugină, după gust. Pentru viitorii mecanici a existat şi un bonus: tratamentul cu vaselină!

Un ritual îndrăgit şi îndelung aşteptat care s-a desfăşurat pe durata a aproximativ 2-3 ore, la puntea centru, sub soarele mediteranean, atmosfera fiind asezonată din plin cu multă veselie şi un sentiment de mândrie, care creştea şi creştea, pe măsură ce mai mulţi cadeţi primeau botezul marinăresc.

Astfel, ca într-un scenariu desprins parcă dintr-un film sau o piesă de teatru foarte bine regizată, cadeţii marşului de instrucţie 2019 au primit iniţierea pentru a se numi adevăraţi marinari militari, vrednici să străbată de-acum înainte împărăţia apelor de la Polul Nord la Polul Sud şi de Răsărit la Apus.

„Ocrotit să fie prin grija mea de furtuni, uragane, cataclisme, întunericuri, stâncile mărilor, de lăcomia rechinilor şi a celorlalţi moştri ai abisurilor. Să nu fie urmărit de Olandezul Zburător şi nici de alte stihii ale mării, să răzbească vicleniei şi farmecelor, să nu se lase purtat de sirenele ademenitoare ale mărilor” – stă scris pe certificatul de botez al fiecărui cadet, care, prin primirea acestei taine din tradiţia marinărească, jură pe propria onoare să cinstească împărăţia apelor.

SIFLEEA

istoria de dincolo de legendă

Poveștile și legendele apărute în jurul sifleei – fluierul tradițional al marinarinarilor de pretutindeni – sunt dintre cele mai creative și diverse. Totuși, istoria ne spune că acest fluier special a apărut pentru prima oară menționat pe la jumătatea secolului al XIII-lea, în Anglia. Sifleea este folosită la bordul navelor pentru a transmite semnale acustice privind diferite activități și pentru a da onorul ofițerilor și altor persoane oficiale.

Confecționată din cupru, alamă și nichel, sifleea este compusă din patru elemente distincte, toate cu rădăcini în domeniul nautic:

- partea în formă de bulb poartă denumirea de geamandură;
- tubul prin care circulă aerul suflat la geamandură se cheamă tun;
- buza mai îngroșată a tunului, prin care se suflă aerul, se numește zburătură;
- partea de legătură dintre tun și geamandură este cunoscută drept chilă.

Adesea, pe geamandură și pe chilă vom găsi inscripționate gravuri cu însemne ale regalității, flotei, navei sau diverse simboluri marinărești clasice.

Semnalele acustice date cu sifleea au diferite tonalități în funcție de intensitatea trilului și de modularea, cu degetul, a aerului care intră în geamandură. Se produc în acest fel sunete lungi sau scurte uniforme, sunete care cresc sau descresc în intensitate, scurte sau lungi, triluri sau sunete tremurate.

Forma actuală a sifleei a fost stabilită de amiralul Edward Howard, în jurul anilor 1500, după un model găsit asupra unui pirat. Inițial, sifleea era folosită de ofițerii care conduceau velierele pentru transmiterea către echipaj a diverselor comenzi privind manevrele din arboradă deoarece sunetul său strident se auzea clar printre zgomotele produse de vânt și valuri ori cele produse de catarge, vergi, vele, scripeți, palancuri și parâme de manevră. Mai târziu a fost utilizată pentru transmiterea tuturor ordinelor pe navă, iar din 1671 este cunoscută ca siflee de manevră sau sifleea gabierului.

Ca însemn de grad onorific a fost introdusă în 1485, fiind un accesoriu reprezentativ al demnității de Lord Mare Amiral al Marinei Britanice. Pe la 1670, Primul Lord al Amiralității Britanice purta o siflee din aur. Ulterior, toți ofițerii însărcinați cu manevra velelor aveau câte o siflee de argint.

În timp, sifleea a devenit instrumentul cu care se anunță toate activitățile de la bordul navelor, nu doar cele legate de manevra velelor. Astfel, deșteptarea echipajului, servitul mesei, adunările echipajului, lăsarea sau ridicarea ancorei, precum și ceremonialele marinărești sau darea onorului ofițerilor care vin sau pleacă de la bord.

Acest obicei își are originea în modul în care erau ridicaţ la bordul navelor cu vele ofițerii, atunci când navele erau pe mare sau la ancoră în rade și porturi. Pentru aceasta se folosea o plasă sau un coș ridicat de un grui.

„Sifleea ajuns să fie folosită pentru transmiterea diverselor comenzi către echipaj, fiindcă sunetul ei strident se auzea clar printre zgomotele produse de vânt și valuri”

Pentru a-i atenționa pe marinarii care ridicau coșul despre faptul că era vorba de ofițeri dar și pentru a stabili din câte trageri de parâmă ajunge coșul la bord, funcție de greutatea celui din coș, se folosea semnalul cu sifleea.

Pentru un simplu ofițer, care nu era prea corpolent, coșul ajungea la bord dintr-o singură tragere, pentru comandanți, care erau mai corpolenți, trebuiau să tragă de două ori, iar pentru amirali, de trei ori. Prin urmare, gabierul de cart îi anunța pe marinarii de la palanc, funcție de cine era în coș, cu unul, două sau trei sunete lungi. De-a lungul timpului, deși au apărut și alte mijloace moderne de comunicare, de la sonerii, instalații de radioficare și dare a ordinelor până la stații radio portabile, sifleea nu a dispărut ci a devenit o tradiție.

În Forțele Navale Române sifleea este purtată la gât, cu un șnur, împletit, din saulă subțire, albă, de către șeful de cart.

„Cadet în Forţele Navale“

40 de elevi din clasele a VII-a şi a VIII-a de la şcolile gimnaziale din comuna Ciurea, judeţul Iaşi, au răspuns „Prezent!“ la invitaţia marinarilor militari de a-şi petrece, la malul mării, ultima săptămână de vacanţă, în cadrul programului „Cadet în Forţele Navale“.

Vineri, 6 septembrie, elevii însoţiţi de primarul comunei Ciurea şi de cadre didactice, au vizitat Şcoala Militară de Maiştri Militari a Forţelor Navale. M.m.p. Laurenţiu Dragomir şi M.m.I Viorel Marcu i-au condus pe oaspeţi pe turul de vizitare a şcolii, care a cuprins sala tradiţiilor şi cabinetele de specialitate, dintre care cel mai spectaculos, pentru elevii ieşeni, a fost cel de marinărie, unde au aflat despre structura navelor militare, lumini de navigaţie şi tehnici de supravieţuire pe mare.

Programul „Cadet în Forţele Navale“ este organizat de Statul Major al Forţelor Navale şi Direcţia Hidrografică Maritimă, cu sprijinul Primăriei Comunei Ciurea, şi cuprinde vizite la instituţiile de învăţământ de Marină, activităţi interactive cu echipajele unor nave militare din portul Constanţa, cu scafandrii militari şi cu specialiştii Direcţiei Hidrografice Maritime, pentru stimularea interesului elevilor faţă de profesia militară.

Debut de an şcolar pentru 128 de viitori maiştri militari de marină

Şcoala Militară de Maiştri Militari a Forţelor Navale „Amiral Ion Murgescu“ a organizat luni, 09 septembrie, festivitatea de deschidere a noului an şcolar, 2019-2020.

În prezenţa conducerii Statului Major al Forţelor Navale, a reprezentanţilor Statului Major al Apărării, a cadrelor didactice, dar şi a părinţilor şi apropiaţilor, cei 95 de elevi de anul I şi 33 de elevi de anul II şi-au ocupat locurile în formaţie şi au defilat pe platoul instituţiei militare de învăţământ.

Vizita unei delegaţii din Turcia

Şcoala Militară de Maiştri Militari a Forţelor Navale a primit marţi, 03 septembrie, vizita unei delegaţii militare din partea navei-şcoală turce TCG SANÇAKTAR (L-403), aflată într-o escală de trei zile în Portul Constanţa.

Suita a fost compusă din patru ofiţeri şi 53 de cadeţi, care au vizitat laboratoarele de specialitate în care se instruiesc viitorii maiştri militari de marină şi au aflat detalii despre structura învăţământului militar de marină românesc de la instructori specializaţi.

TCG SANÇAKTAR (L-403), o navă de desant intrată anul trecut în serviciul Flotei de Antrenament a Forţelor Navale Turce. Având la bord 262 de studenţi de la Academia Navală din Istanbul, iar în perioada 02-21 septembrie, nava-şcoală a Forţelor Navale ale Turciei a desfăşurat un marş de instrucţie în Marea Neagră.

Escala de la Constanţa, care pe lângă activităţile de diplomaţie navală a cuprins şi un exerciţiu în comun cu corveta „Contraamiral Horia Macellariu“, este o contribuţie la dezvoltarea relaţiilor bilaterale dintre Forţele Navale Române şi Forţele Navale ale Turciei, la creşterea încrederii între aliaţi, la întărirea securităţii în zona Mării Negre, precum şi la dezvoltarea cooperării în domeniul învăţământului militar de marină din cele două ţări.

Elevii militari, la exerciţiul tactic cu trageri de luptă TOMIS 19.11.II

25 de elevi ai Şcolii Militare de Maiştri Militari a Forţelor Navale, împărţiţi în trei grupe, au luat parte, în săptămâna 16-20 septembrie, la activităţi de instruire în raioane maritime, alături de maiştri militari şi ofiţeri, în cadrul exerciţiului TOMIS 19.11.II.

Cele trei grupe de elevi militari au fost îmbarcate la bordul fregatei „Regele Ferdinand“ (F-221), dragorului maritim „Lt. Dimitrie Nicolescu“ (DM-29) şi corvetei „Cam. Horia Macellariu“ (265), unde au avut posibilitatea de a se familiariza cu echipamentele şi tehnica de la bordul navelor de luptă, li s-au explicat funcţiile acestora şi au putut opera unele dintre ele, sub atenta supraveghere şi îndrumare a maiştrilor militari.

Exerciţiul tactic TOMIS 19.11.II, care a inclus trageri de luptă, se înscrie în sfera măsurilor de consolidare a nivelului de reacţie a militarilor români pentru contracararea unor acţiuni ostile în zona litoralului românesc al Mării Negre, contribuind la asigurarea unei posturi robuste de descurajare şi de apărare, la graniţa de est a Alianţei Nord-Atlantice. În acest context complex, elevii militari au avut o oportunitate excelentă de a se antrena în condiţii reale de luptă şi de a înţelege, pe deplin, ce va presupune activitatea lor după absolvirea şcolii.

De Ziua Internaţională a Mediului Marin, acţionăm pentru ape

Un pluton de 20 de elevi militari, din anul I, de la Şcoala Militară de Maiştri Militari a Forţelor Navale, s-a mobilizat, miercuri, 25 septembrie, de Ziua Internaţională a Mediului Marin, pentru a strânge gunoiul de pe plaja şi spaţiul verde din zona Pescărie, din Constanţa.

Activitatea, denumită „Acţionăm pentru Ape“, a fost iniţiată de Asociaţia Act for Tomorrow, în parteneriat cu un lanţ de supermarketuri din România, Forţele Navale Române şi Administraţia Bazinală de Apa Dobrogea-Litoral.

Elevii militari, ajutaţi şi de colegi de-ai lor de la Colegiul Naţional Militar „Al.I.Cuza“ şi de voluntari pentru mediu, au umplut zeci de saci menajeri cu materiale din plastic, sticlă şi deşeuri din construcţii.

Preocuparea Forţelor Navale Române şi a Şcolii Militare de Maiştri Militari a Forţelor Navale pentru protecţia mediului este constantă şi se manifestă prin acţiuni de voluntariat şi conştientizare, desfăşurate pe tot parcursul anului.

Prin participarea la evenimentul „Acţionăm pentru Ape“, organizat de Asociaţia Act for Tomorrow, elevii militari au dorit să transmită un semnal despre importanţa colectării selective şi a reciclării pentru conservarea biodiversităţii şi a unui mediu marin curat, sănătos şi productiv.

Ziua Armatei României în şcoli

Stimulăm creativitatea copiilor cu ateliere de matelotaj

Şcoala Militară de Maiştri Militari a Forţelor Navale „Amiral Ion Murgescu“ a fost vineri, 18 octombrie, promotorul carierei militare şi al învăţământului militar de marină în faţa câtorva zeci de copii de la Şcoala Gimnazială „Viceamiral Ioan Murgescu“ din localitatea constănţeană Valu lui Traian.

Doi maiştri militari şi un elev de anul II le-au explicat micuţilor cu vârste între 7 şi 14 ani, pe înţelesul lor, cu ce se ocupă un militar din Forţele Navale Române, cu precădere un maistru militar de marină şi care sunt paşii ce trebuie urmaţi în educaţie pentru a dobândi statutul de cadru militar şi beneficiile care vin odată cu acest statut.

În paralel cu prezentarea făcută de către cei trei militari, elevii vălureni au putut urmări proiecţia unui clip ce ilustrează principalele caracteristici ale structurilor ce fac parte din marea familie a Forţelor Navale Române, de la militarii care se ocupă de navigaţia cu vele, la bordul naveişcoală „Mircea“, până la scafandri şi infanterişti marini.

Deşi la o vârstă fragedă, elevii Şcolii Gimnaziale din Valu lui Traian i-au asaltat pe maiştrii militari cu întrebări despre admiterea în sistemul de învăţământ militar; au vrut să ştie în ce constau probele de selecţie şi ce materii ar trebui să aprofundeze, încă de pe acum, dacă vor dori, mai târziu să îmbrace ţinuta militară.

Activitatea desfăşurată cu elevii Şcolii Gimnaziale „Viceamiral Ioan Murgescu“ a cuprins şi o componentă interactivă, menită să suscite creativitatea celor mici: un atelier de noduri marinăreşti. După ce au aflat modul de execuţie, numele şi funcţionalitatea fiecărui nod, elevii vălureni au primit fiecare câte o bucată de saulă şi, îndrumaţi de maiştrii militari, au realizat primele noduri marinăreşti din viaţa lor. Entuziasmul astfel generat a creat şi oportunitatea unei mici competiţii, în care cel mai rapid elev în a confecţiona un nod anume era răsplătit cu o brăţară marinărească.

Acţiunea de vineri, 18 octombrie, s-a desfăşurat la Căminul Cultural din Valu lui Traian şi a făcut parte din seria activităţilor organizate de Forţele Navale Române cu prilejul Zilei Armatei României în şcoli. Programul se află la cea de-a opta ediţie şi a fost iniţiat de Ministerul Apărării Naţionale cu scopul de a aduce specificul militar mai aproape de elevi.

„Jur credință patriei mele, România!”

În ajunul Zilei Armatei României, 87 de elevi de anul I ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale și-au luat angajamentul că vor apăra țara, chiar cu prețul vieții!

La capătul a aproape opt săptămâni de instrucție și inițiere în tainele rigorilor militare, a sosit momentul îndelung așteptat de toți cei 71 de băieți și 16 fete, care, cu mândrie și determinare, au rostit, într-un glas, legământul sacru față de țară și popor.

Întreaga ceremonie a stat sub semnul unei emoții nedisimulate, născute din conștientizarea imensei responsabilități ce apasă, de acum, pe umerii viitorilor maiștri militari de marină. Cuvintele încărcate de semnificație rostite în ziua depunerii jurământului militar au menirea de a le călăuzi acestor tineri pașii în carieră, iar rememorarea lor să-i ajute să depășească întotdeauna momentele dificile.

La acest moment memorabil din viața fiecărui militar au fost martori reprezentanți ai Ministerului Apărării Naționale, Statului Major al Apărării, Statului Major al Forțelor Navale, comandanți de mari unități și unități, reprezentanți ai autorităților locale și centrale, precum și familiile și prietenii.

Ediția a IX-a

Sesiunea de comunicări științifice a elevilor

În perioada 06-08 noiembrie, la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu“ s-a desfășurat cea de-a IX-a ediție a Sesiunii de comunicări științifice a elevilor.

Sesiunea a fost structurată pe cinci secțiuni: Electronică, informatică și navigație; Mecanică și electromecanică; Armament; Limbi străine și Științe socio-umane, la care au participat elevi din instituții de învățământ preuniversitar militar și civil. Astfel, invitați la activitatea educațională de la Constanța au fost: elevii Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene, elevii Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Terestre, elevii Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri pentru Comunicații, Tehnologia Informației și Apărare Cibernetică, cei ai Colegiului Național Militar „Al. I. Cuza“, Colegiului Tehnic Energetic, Liceului Tehnologic de Electrotehnică și Telecomunicații, precum și elevii Liceului Tehnologic „Dragomir Hurmuzescu“ din Medgidia.

Lucrările și proiectele prezentate și susținute joi, 07 noiembrie, au cuprins o arie complexă și variată de teme, pentru care elevii s-au documentat temeinic, sub îndrumarea cadrelor didactice. Fiecare echipă participantă și-a dorit să aducă în prim-tehnologiei, informaticii, apărării cibernetice și nu numai. De asemenea, elevii au optat pentru tehnici moderne și atractive de a-și prezenta lucrările.

Vineri, 08 noiembrie, a avut loc festivitatea de decernare a premiilor. Cele mai apreciate proiecte au fost cele ale elevilor Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale, Colegiului Național Militar „Al. I. Cuza“, Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene, precum și cele ale elevilor Liceului Tehnologic de Electrotehnică și Telecomunicații din Constanța.

De recunoașterea meritelor au avut parte și elevii de la Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri pentru Comunicații, Tehnologia Informației și Apărare Cibernetică, Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Terestre, Liceul Tehnologic „Dragomir Hurmuzescu“ din Medgidia și cei ai Colegiului Tehnic Energetic din Constanța.

Dincolo de a fi o competiție pe teme științifice, Sesiunea de comunicări are ca obiectiv schimbul de experiență, cunoașterea și socializarea dintre elevi. Mai mult decât atât, întâlnirea elevilor militari de la Sibiu, Boboc și Pitești, la Constanța a fost prilejul ideal pentru ca ei să viziteze Portul Militar și să urce la bordul fregatei „Regina Maria“ și al Navei-școală „Mircea“.

101 ani de la Marea Unire, marcaţi, în pas de defilare, pe sub Arcul de Triumf

În fiecare an, pe 1 Decembrie, sărbătorim Ziua Naţională a României, simbolul unui moment crucial din istoria poporului nostru, acela al înfăptuirii României Mari. În continuarea unei tradiţii care ne onorează dincolo de cuvinte, elevii Şcolii Militare de Maiştri Militari a Forţelor Navale au defilat şi anul acesta pe sub Arcul de Triumf, alături de mii de militari din cadrul tuturor categoriilor de forţe din Armata României.

Elevii militari de anul I s-au antrenat, zi de zi, timp de două săptămâni pe terenul de instrucţie Ghencea, din Capitală, pentru ca, în cea mai importantă zi a tuturor românilor, să poată genera bucurie şi mândrie în sufletele tuturor privitorilor şi să aducă astfel un omagiu gloriei care se cuvinte eroilor care au luptat şi care au plătit adesea cu viaţa, pentru realizarea unui ideal de secole al poporului român, acela de a trăi în libertate şi unitate.

În Capitală, detaşamentul de elevi al Şcolii Militare de Maiştri Militari a Forţelor Navale a fost condus de comandorul Viorel Vasile Roman.

1 Decembrie, la malul mării

Ziua Naţională a României a fost sărbătorită şi la Constanţa, întâi printr-o ceremonie solemnă de depunere de coroane la Monumentul Eroilor din Primul Război Mondiale, aflat în Cimitirul Central şi a continuat apoi printr-o paradă a militarilor şi tehnicii de luptă, pe bulevardul 1 Decembrie. La evenimentele de la Constanţa a fost prezent locţiitorul comandantului Şcolii Militare de Maiştri Militari a Forţelor Navale, Căpitan-comandor Valentin Nae, însoţit de alte zece cadre militare din efectivul unităţii de învăţământ.

UN STROP DE SPERANŢĂ PENTRU O FAMILIE NEVOIAŞĂ

Impresionaţi de povestea a şase copii abandonaţi de mamă şi crescuţi numai de tatăl grav bolnav, elevii Şcolii Militare de Maiştri Militari a Forţelor Navale s-au mobilizat, în preajma Crăciunului şi au strâns alimente, haine şi jucării pe care le-au dus familiei care locuieşte într-o căsuţă modestă, în incinta Portului Constanţa.

Sătulă de neajunsurile zilnice, mama copiilor i-a abandonat la scurt timp după naşterea celui mai mic dintre ei, care acum are vârsta de trei ani. Recent, tatăl, care se străduieşte să le ofere micuţilor o viaţă cât mai normală şi decentă, a primit un diagnostic medical crunt: cancer. Cu toate acestea, el continuă să lucreze zi de zi, pe unde apucă, pentru a limita neajunsurile celor şase copii ai săi.

Cea mai mare este fiica de 13 ani. Pe lângă sprijinul pe care i-l oferă tatălui său având tot timpul grijă de fraţii mai mici, copila face tot posibilul pentru a ţine pasul cu cerinţele de la şcoală. Este clasa a VII-a şi visează la o carieră militară. La anul vrea să fie admisă la Colegiul Militar de la Constanţa.

Ştie că pentru asta trebuie să trateze fiecare materie cu maximum de seriozitate. Fraţii ei mai mici văd în ea un exemplu şi, la rândul lor, sunt conştiincioşi în ceea ce priveşte educaţia. Tatăl le explică mereu că doar învăţătura îi va ajuta să devină oameni mari şi să depăşească actuala condiţie materială a familiei.

Povestea familiei cu şase copii, adusă în prim-plan de elevii militari, a atras atenţia mass-media şi a unor oameni cu suflet mare, care s-au oferit să îi ajute pe tatăl bolnav şi pe cei şase copii ai săi să mai uite, măcar din când în când, de grijile zilnice.

DONĂM SÂNGE DE MARINAR

Un grup format din mai mulţi elevi ai Şcolii Militare de Maiştri Militari a Forţelor Navale a luat iniţiativa de a participa, pe data de 5 decembrie, la campania naţională „Donează sânge! Fii erou!“, organizată şi la Centrul Regional de Transfuzii Sanguine Constanţa.

Interesul elevilor militari a fost suscitat după ce un medic rezident şi o studentă de anul V de la Facultatea de Medicină din cadrul Universităţii „Ovidius“ le-au vorbit despre importanţa donării de sânge, despre utilitatea şi importanţa aproape nebănuite ale unui asemenea gest de umanitate.

Prin gestul lor, elevii militari au vrut să dea un exemplu comunităţii că puterea de salva viaţa unuia sau mai multor semeni ai noştri se află în fiecare dintre noi, ne curge chiar prin vene.

Gânduri pentru suflet

de Andreea VINTILĂ

Unde se duc sentimentele ce nu au fost niciodată trăite?

Unde se duc lacrimile ce s-au uscat cu atât
dor pe obrajii reci?
Unde se duc zilele cu apusul pe sfârşite?
Şi unde s-a dus iubirea ce poate cu greu
ne-am jurat-o pe veci?

Dar unde te-ai dus tu? Nu îmi spune că iar
mi-ai plecat pe mare...
Şi cu dulce durere ţi-ai luat adio şi umbra
ţi-a dispărut mai departe de zare.
M-ai lăsat să trăiesc în valuri ce niciodată nu
au fost izbite de ţărm
Mi te-a lăsat marea şi-a plecat să mai aducă
alt punct neuniform.

Am ochii înghețați, stau pe mal și te privesc

Cu palmele stingând un veşnic nisip ud
Cu sufletul arzând simt cum ochii se
topesc
Când aceleaşi valuri şi chemări eu încă le
aud.

Nu mai am apă şi nici nisip pe piept
S a scurs pe lângă mine când tu te ai
înnecat
Un spirit veşnic viu şi dezorientat
nedrept
S-a înecat voit crezând că a secat.

Simt nisip în păr şi pe veşnicele coate
L-am pus singură acum multă vreme
Să-mi demonstrez că nici sufletele
moarte

Şcoala Militară de Maiştri Militari a Forţelor Navale
Str. Dezrobirii, nr. 80 Constanţa 900234
Telefon: 0241.620.978; 0241.655650 –int.241/252
contact@smmmfn.ro
facebook.com/SMMMFNAIM – instagram.com/SMMMFNAIM
www.smmmfn.ro